

**Sống đời sống của một Người mới thay vì văn hóa của chúng ta
bằng cách học Christ là thực tại ở trong Jesus**

Đọc Kinh văn: Êph. 4:20-21; Mat. 11:28-30; 14:19; Gi. 5:19, 30; 7:18; 10:30

I. Tiêu chuẩn nếp sống của chúng ta là không được theo văn hóa nhưng phải theo thực tại ở trong Jesus, tức thực tại được Chúa Jesus sống ra khi ở trên đất—Êph. 4:20-21:

- A. Cách Chúa Jesus đã sống trên đất là cách mà ngày nay người mới nên sống—Mat. 11:28-30; Gi. 6:57; 4:34; 5:17, 19, 30; 6:38; 17:4.
- B. *Thực tại ở trong Jesus* (Êph. 4:21) chỉ về tình trạng thật sự của đời sống Jesus như được ghi lại trong bốn sách Phúc âm; Jesus đã sống một đời sống mà trong đó Ngài làm mọi điều trong Đức Chúa Trời, với Đức Chúa Trời và cho Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời ở trong nếp sống của Ngài, và Ngài là một với Đức Chúa Trời.
- C. Jesus đã sống theo cách luôn tương ứng với sự công chính và thánh biệt của Đức Chúa Trời; trong đời sống của Jesus, sự công chính và thánh biệt của thực tại luôn được trưng bày ra—c. 24:
  - 1. Nếp sống con người của Jesus là theo thực tại, tức là theo chính Đức Chúa Trời, đầy công chính và thánh biệt.
  - 2. Chính ở trong sự công chính và thánh biệt của thực tại này—tức là Đức Chúa Trời được tôn vinh và biểu lộ—mà người mới được tạo dựng.
- D. Chúng ta cần học Christ và được dạy dỗ trong Ngài để sống đời sống của thực tại; học Christ đơn giản là được đúc theo khuôn của Christ, tức là được đồng hóa theo hình ảnh của Christ—cc. 20-21; La. 8:28-29; 2 Gi. 1; Gi. 4:23-24.
- E. Là một người tập thể, người mới nên sống đời sống của thực tại, là thực tại ở trong Jesus—tức một đời sống biểu lộ Đức Chúa Trời.
- F. Nếu sống theo linh của tâm trí mình, chúng ta sẽ có nếp sống hàng ngày của người mới tập thể—tức nếp sống tương ứng với thực tại ở trong Jesus—Êph. 4:23.

II. Nếp sống của một người mới phải giống y như nếp sống của Jesus; để người mới là Thần-nhân tập thể, chúng ta cần sống đời sống của Thần-nhân—Phil. 1:19-21a; 3:10; Êph. 4:20-21; dc. 1 Gi. 4:17 và chú thích 5:

- A. Đời sống làm người của Christ là con người sống Đức Chúa Trời để biểu lộ các thuộc tính của Đức Chúa Trời trong các mỹ đức thuộc con người; các mỹ đức thuộc con người của Ngài được đổ đầy, hòa quyện và thâm thấu các thuộc tính thần thượng—Lu. 1:26-35; 7:11-17; 10:25-37; 19:1-10:
  - 1. Khi Chúa Jesus ở trên đất, dù là con người nhưng Ngài sống bởi Đức Chúa Trời—Gi. 6:57; 5:19, 30; 6:38; 8:28; 7:16-17.
  - 2. Chúa Jesus đã sống Đức Chúa Trời và biểu lộ Đức Chúa Trời trong mọi điều; bất cứ điều gì Ngài làm cũng là Đức Chúa Trời làm từ bên trong Ngài và qua Ngài—14:10.
  - 3. Phúc âm Mác khải thị rằng đời sống mà Chúa Jesus đã sống hoàn toàn là theo và vì gia tể Tân Ước của Đức Chúa Trời.
- B. Là sự rộng mở, gia tăng, tái sản sinh và tiếp nối của Thần-nhân đầu tiên, chúng ta nên sống cùng loại đời sống mà Ngài đã sống—1 Gi. 2:6:
  - 1. Nếp sống Thần-nhân của Chúa đã lập nên kiểu mẫu cho nếp sống Thần-nhân của chúng ta—ấy là chịu đóng đinh để sống hầu Đức Chúa Trời được biểu lộ trong nhân tính—Ga. 2:20.
  - 2. Chúng ta cần từ chối chính mình, được đồng hóa theo sự chết của Christ và tôn đại Ngài bởi sự cung ứng dồi dào của Linh Ngài—Mat. 16:24; Phil. 3:10; 1:19-21a.
  - 3. Chúng ta phải khước từ sự tự trau dồi và lên án việc xây dựng con người thiên nhiên; chúng ta cần nhận ra rằng các mỹ đức Cơ Đốc có liên quan cách thể yếu đến sự sống thần thượng, đến bản chất thần thượng và đến chính Đức Chúa Trời—Ga. 5:22-23.

4. Đấng đã sống đời sống Thần-nhân bây giờ là Linh đang sống trong chúng ta và qua chúng ta; chúng ta không nên cho phép bất cứ điều gì không phải là Đấng này đổ đầy chúng ta và chiếm hữu chúng ta—2 Cô. 3:17; 13:5; Êph. 3:16-19.
5. Chúng ta cần mở toàn bản thể chúng ta cho Chúa để tiếp nhận (trong linh và trong bầu không khí cầu nguyện) lời truyền bảo của Ngài cho chúng ta trong Lu-ca 6:36 “Hãy đầy lòng trắc ẩn, như Cha các anh cũng đầy lòng trắc ẩn”; chúng ta cần tiếp xúc Chúa là Đấng đầy lòng trắc ẩn mỗi buổi sáng—Ca. 3:22-23; La. 9:15 và chú thích 2; Xuất. 34:6; Thi. 103:8; Lu. 1:78-79; 10:25-37; La. 12:1.

III. Khi thực hiện phép lạ dùng năm ổ bánh và hai con cá cho năm nghìn người ăn, Chúa huấn luyện các môn đồ Ngài học từ Ngài—Mat. 11:28-30:

- A. Ma-thi-ơ 14:19 nói rằng Ngài lấy năm ổ bánh và hai con cá, rồi khi ban phước cho chúng, Ngài ngược lên trời:
  1. *Ngược lên trời* hàm ý rằng Ngài ngược lên nguồn của Ngài, tức Cha của Ngài ở trên trời:
    - a. Điều này hàm ý rằng Ngài nhận thức nguồn phước hạnh không phải là Ngài; Cha với tư cách Đấng sai phái là nguồn phước hạnh, chứ không phải Đấng được sai phái—đc. La. 11:36.
    - b. Bất kể chúng ta có thể làm nhiều bao nhiêu hoặc biết nhiều bao nhiêu về điều sẽ làm, chúng ta phải nhận thức rằng mình cần Đấng sai phái ban phước trên việc làm của mình hầu chúng ta có thể là những ống dẫn cung ứng, bằng cách tin cậy vào Ngài chứ không tin cậy vào chính mình—đc. Mat. 14:19b; Dân. 6:22-27.
  2. Việc Ngài ngược lên Cha trên trời hàm ý rằng là Con trên đất được sai phái bởi Cha trên trời, Ngài là một với Cha, tin cậy Cha—Gi. 10:30:
    - a. Những điều chúng ta biết và những điều chúng ta có thể làm thì không có nghĩa lí gì cả; là một với Chúa và tin cậy Ngài mới hoàn toàn đầy ý nghĩa (là hệ trọng nhất) trong chức vụ của chúng ta—đc. 1 Cô. 2:3-4.
    - b. Phước hạnh chỉ đến bởi việc chúng ta là một với Chúa và tin cậy Ngài—đc. 2 Cô. 1:8-9.
  3. Chúa không làm bất cứ điều gì từ chính Ngài—Gi. 5:19; đc. Mat. 16:24:
    - a. Chúng ta nên từ chối chính mình và không có ý định làm bất cứ điều gì từ chính mình nhưng ý định của chúng ta là làm mọi điều từ Ngài.
    - b. Chúng ta cần liên tục vận dụng linh để khước từ bản ngã và sống bởi sự sống khác do sự cung ứng dồi dào của Linh Jesus Christ—Phil. 1:19-21a.
  4. Chúa không tìm ý muốn của riêng Ngài nhưng tìm ý muốn của Đấng đã sai phái Ngài—Gi. 5:30b; 6:38; Mat. 26:39, 42:
    - a. Ngài khước từ ý kiến của Ngài, ý định của Ngài và mục đích của Ngài.
    - b. Tất cả chúng ta cần tỉnh thức vì một điều này—khi được sai phái làm công tác nào đó, chúng ta không nên lấy cơ hội đó để tìm kiếm mục tiêu của riêng mình; chúng ta chỉ nên tìm ý kiến, mục đích, đích nhắm, mục tiêu và ý định của Chúa là Đấng sai phái chúng ta—đc. 1 Ti. 5:2b.
  5. Chúa đã không tìm vinh hiển của riêng Ngài nhưng tìm vinh hiển của Cha là Đấng sai phái Ngài—Gi. 7:18; 5:41; đc. 12:43:
    - a. Tham vọng nghĩa là tìm vinh hiển của riêng mình—đc. 3 Gi. 9.
    - b. Chúng ta cần thấy rằng bản ngã của chúng ta, mục đích của chúng ta và tham vọng của chúng ta là ba “con sâu” lớn hủy phá trong công tác của chúng ta; chúng ta phải học tập căm ghét chúng.
- B. Nếu chúng ta muốn luôn được Chúa sử dụng trong sự khôi phục của Ngài thì bản ngã của chúng ta phải bị từ chối, mục đích của chúng ta phải bị khước từ, và tham vọng của chúng ta phải bị từ bỏ vì có một người mới—Mat. 16:24.